

ufordelagtigt i det — til Samfundets Løse Fugle, til dem, der ikke har noget bestemt Maal for deres Fremtid, ikke nogen bestemt Anvendelse for deres Ungdom til Uddannelse o. s. v.; de vil i alt Fald ikke høre til de mest stabile i vort Samfund. Men skal en Militærstyrke, lille eller stor, for det første have Befolkningens Tillid og for det andet kunne løse selv de mindste Opgaver, maa man være sikker paa Aanden indenfor dette Korps.

Der kan ogsaa være andre Grunde til Betæneligheder. Jeg skal saaledes nævne, at Bevægelsen i disse Aar gaar stærkere og stærkere i Retning af, at man siger: Vi slutter os sammen, vi danner Foreninger, vi skaber Organisationer, hvorved vi kan hævde vor Ret overfor dem, der staar over os, dem, der skalter og valter med os og administrerer vore Forhold. Er den højtærede Forsvarsminister ganske sikker paa, at de, der melder sig til at staa til Raadighed i 12 Aar, ikke ogsaa kunde finde paa at danne en Forening? Jeg vil tro, det ligger lige for, og jeg kan vanskeligt tænke mig, at den højtærede Forsvarsminister skulde være den rette Mand til at fraraade det, endsiges til at hindre det; og selv om saa den højtærede Forsvarsminister har faaet Ordningen helt gennemført og hvert Aar har faaet 1 600 Mand, som frivilligt har forpligtet sig til at staa til Raadighed i 12 Aar, tror jeg ikke, den højtærede Minister kan være sikker paa, at han, hvis der opstaar en Situation, i hvilken der maaske kan blive Tale om at sætte andet end nogle Maanedes paa Spil, i hvilken der kan blive Tale om at sætte Livet paa Spil, vil faa det Mandskab ind, som han udadtil og indadtil gennem denne Lov har forpligtet sig til at skaffe til Veje til Løsning af de Opgaver, den givne Situation stiller. Det kan være højst tvivlsomt.

Jeg vil minde den højtærede Forsvarsminister om, at Tanken om en hvervet Hær, hvad dette her jo i Virkeligheden bliver, har ikke mindst Socialdemokratiet været en bestemt Modstander af. Jeg omtalte før, at den højtærede Forsvarsminister har siddet i begge Forsvarskommissionerne; jeg havde den Ære at være Medlem af den sidste, og vi husker begge to, med hvilke Ord afdøde Folketingsmand Sigvald Olsen betegnede Socialdemokratiets Stilling til Tanken om en hvervet Hær, idet han ikke alene selv personlig tog Ansvar for sin Opfattelse, men udtalte den paa hele Partiets Vegne. Og jeg deler ganske den Opfattelse, som afdøde Sigvald Olsen havde. Skal vi have en Hær i Danmark, selv af den ringe

Størrelse, der her foreslaas, saa lad os dog faa den paa det almindelige, brede Grundlag; naar Hæren skal optræde for at løse Opgaver, der er fælles for hele Landet, lad os saa faa dem løst af en Hær, der er et Udsnit af Befolkningen, et virkeligt Udtryk for det danske Samfund, i hvilket alle har Pligt til — selv om Pligten ikke bliver krævet opfyldt af alle, men kun af dem, hvem Loddet træffer — at træde ind i det fælles Forsvar, hvad enten det nu bliver efter den ene Ordning eller efter den anden. Kun paa denne Maade opretholder man Tilidsforholdet, og man skaber ogsaa paa den Maade den bedste Ordning til Løsningen af den Opgave, der, selv om den kun er lille, skal løses.

Ærede Medlemmer vil forstaa, som det ogsaa fremgaar af mit Partis Stilling i Folketinget, hvor Partiet i forrige Rigsdags-samling stemte imod det foreliggende Forslag, at vi ikke vil kunne give Forslaget vor Stemme, men som jeg sagde i Begyndelsen af min Tale, har vi altid stillet os velvilligt til en hvilken som helst Forhandling, naar den kunde føres paa saglig Grund, og jeg tør ikke underkende, at naar Socialdemokratiet ønsker Afrustning og det radikale Venstre en Forsvarsordning som denne, der nu er tiltraadt af den højtærede Forsvarsminister, er det, fordi disse Partier har den Opfattelse, at det er den rigtigste Maade at ordne Forholdet paa. Samtidig bør man selvfølgelig ogsaa fra den Side mene om os, at det, vi kræver, kræver vi ikke for vor egen Skyld, endnu mindre for Officerernes Skyld og allermindst for selve Militærets Skyld, men vi kræver det, fordi der efter vor Opfattelse skal et vist Maal af Militær til for Samfundets Skyld baade indadtil og udadtil. Saaledes som Forslaget foreligger, er det os ganske umuligt at stemme for det, og der kan heller ikke tænkes stillet Ændringsforslag til det, som kunde faa mit Partis Tilslutning. Men vi ved alle — det har jeg ogsaa nævnt tidligere i mit Foredrag —, at man i Europa med Tilslutning fra Samfund udenfor Europa tilstræber at komme til Voldgiftsafgørelser og tilstræber Garantier mod krigerske Forviklinger, specielt for de smaa Samfund, og denne Stræbens Resultater imødeser vi med stor Interesse. Vi ved alle, at der til næste Foraar eller næste Sommer er bebudet en saakaldt Fredskonference — ja, Navnet er maaske ikke det rigtige, en Nedrustningskonference eller Afrustningskonference, hvad man nu vil. Vi imødeser denne Konference med Interesse, og jeg tør sige, at saa snart der sker noget, som peger i Retning af, at vort